daja Silpa tõi Jakobbile ka Poja Ilmale, ja Lea panni temma Nimmi Rad; ja Silpa tõi weel teise Poja Ilmale, ja Lea panni temma Nimmi Aser. Nenda ollid Jakobbil nüüd kahheksa Poega.

§. 187. Selle järrel sündis se, et Lea isse jälle Jakobbit enneše jure kutsus, ja ta sai Käima peäle, ja tõi omma wiendama Poja Ilmale, (§. 184.), ja panni temma Nimmi Issaskar; ja Lea sai jälle Käima peäle, ja tõi omma kuendama Poja Ilmale, ja panni temma Nimmi Sebulon Nüüd olli Jakobbil kümme Poega kes keik ellasid. Pärrast sai Lea ühhe Tüttri, ja panni temma Nimmi Tani.

§. 188. Siis (sõldakse) mõtles Jummal ka Raeli peäle, ja wõttis temma Palwed kuulda, et ta Käima peäle sai, Sel-

Selga (§. 146.) ja tõi ühhe Poja Ilmale, ja ütles: Nüüd on Jummal minno Teotust ärrawõtnud; Jehowa andko mulle teise Poja weel sinna jure! Ja temma panni se Lapse Nimmi Josep. Se olli Jakobbi üksteistkümnes Poeg.

§. 189. Kui Rael sai Joseppit Ilmale tonud, ja Jakobbi Tenistusse Aastad täis ollid (§. 183.), siis ütles Jakob Labanile: Lasse mind nüüd lahti, et ma lähhen jälle omma Male, ja anna mulle mo Naedsed ja Lapsed, kelle pärrast ma sind ollen teninud. Laban ei tahtnud sedda hea Melega, sest ta teädis, mis Onne Jummal temmale olli annud, se wagga Jakobbi pärrast. Ta tunnistas sedda isse Jakobbile ja ütles: Ma ollen sedda wägga selgeste tunnud, et Jehowa mind on sinno pärrast õnnistanud; se pärrast nimmeta mulle omma Palka, mis

)(3

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1779, lk. 19